

Enige van de indrukken, opgedaan door Fons Mok, tijdens het bliksembezoek aan Pribram van 20 - 23 september 2012, bij gelegenheid van de viering van het 20 jarig bestaan van de stedenband tussen Hoorn en Pribram.

De vertraging van ongeveer een uur op Zestienhoven kon geen afbreuk doen aan de inmiddels gegroeide prettige stemming tussen de deelnemers aan de reis. Het feit, dat we werden afgehaald door 2 busjes van de Pribramse brandweer gaf meteen het gevoel van heel welkom te zijn. Dit gold ook voor de ontvangst in het hotel. Na de avondmaaltijd een wandeling door een gedeelte van de binnenstad. Wat opviel: een grote verscheidenheid van winkels en winkeltjes en het was er heel stil. De volgende dag een excursie naar en door het schitterende natuurgebied (Brdy) Grenzend aan Pribram.

Prachtige vergezichten en enige interessante (historische) bouwwerken met een eigen verhaal inclusief een imposante ruïne.

Mijn indruk werd wederom bevestigd, dat de echte Pribramezen leven vanuit een op de historie gefundeerd perspectief en in nauwe verbondenheid met de hen omringende natuur.

Zie in dit verband de paddenstoelen zoekers. Een gedeelte van het zoekresultaat kwam heerlijk klaargemaakt op tafel tijdens de voortreffelijke lunch

Tijdens het bezoek aan dit prachtige natuurgebied ging ik in gedachten terug naar één van onze eerste bezoeken aan Pribram. Onze Pribramse collega's namen ons mee naar dit gebied (ook) onder militaire begeleiding.

De Pribramezen waren toen zichtbaar geroerd door het feit, dat zij voor het eerst na de val van het communistische regiem dit gebied mochten betreden.

Voordien was dit Russisch militair gebied waarin o.a. raketinstallaties richting het westen stonden opgesteld.

Het is een prachtig natuurgebied .Een geweldige toeristische attractie.

(maar wat minder geschikt voor een snelle toertocht met een grote autobus).

Het mannenkwartet uit het mijnwerkerskoor dat het feestelijke diner in de avond min of meer opende duidde eveneens op de behoefte te refereren aan de historie.

De hang naar de door historie gekleurde cultuur werd nog eens duidelijk geëtaleerd met de feestelijke optocht op zaterdag naar de Svata Hora. Dit straalde echt een gevoel uit van verbondenheid met de historie en de eigen grond.

Christine en Esther hebben Hoorn duidelijk op de Svata Hora gepromoot door Pribramse kinderen fantasierijk te schminken. Zij hadden daarmee terecht veel succes en deden dit werk bepaald niet altijd onder gunstige omstandigheden.

Behalve dank viel hun ook een paar flinke regenbuien ten deel.

Wat viel me zoal op:

- Heel veel gebouwen zijn opgeknapt; ook woonblokken. Niets herinnert meer aan de tijd, dat tussen de woonblokken grote hopen cokes waren opgeslagen voor de verwarming.
- De schoolgebouwen zien er geweldig goed uit.
- Ook de wegen en de infrastructuur daaromheen zijn aanzienlijk verbeterd.
- De mensen reageren meer open en spontaan. (In de beginjaren werd er ineens gefluisterd of gezwegen als je als vreemdeling een lokaliteit betrad.)
- Ook een negatief effect van de toegenomen welvaart is waar te nemen t.w.:

het zwerfafval neemt toe.

- Er wordt nog steeds heel hard gewerkt binnen in onze ogen soms wat vreemde arbeidstijden. In de horeca hebben sommigen werktijden van 24 uur aaneensluitend. Ook bestaat de indruk dat er geen of een geheel andere arbowetgeving is.

Maar hoe dan ook. Pribram blijft voor mij een plek om lief te hebben.

Hierbij zal ik het maar laten.

Tot slot: dank aan diegenen, die er voor hebben gezorgd, dat ik mee mocht; dank aan de organisatoren en vooral dank aan onze voortreffelijke akela te weten: Esther Wagenaar.

27sept12